

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 8. 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Daniela Hřivňackého a přísedících Ludmily Kuzmíkové a Mgr. Miroslava Valového **takto** :

Podle § 226 písmeno b) trestního řádu se

obžalovaná Andrea O., roz. H.

narozená xxx v xxx, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

zprošťuje obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 19. 10. 2020, sp.zn. 1 KZV 12/2020, pro skutek spočívající v tom, **že**

dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xxx, nájemce obv. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany hrudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů,

a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 17. 11. 1999 sp.zn. 1 T 1/99, který nabyl právní moci dne 14. 3. 2000, mimo jiné pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odstavec 1 - § 222 odstavec 1 trestního zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu tři a půl roku,

tedy měla

jinému úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví a čin spáchat opětovně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

čímž měla spáchat

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ 47672234, se sídlem Ostrava - Vítkovice, Jeremenkova 161/11, 703 00 **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě podal u Krajského soudu v Ostravě obžalobu na obžalovanou Andreu O. pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku pro skutek, že „dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xxx, nájemce obv. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepři, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany hrudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně brániční dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů, a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 17.11.1999 sp.zn. 1 T 1/99, který nabyl právní moci dne 14.3.2000, mimo jiné pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 - § 222 odst. 1 trestního zákona k úbrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu tři a půl roku“.
2. **Obžalovaná Andrea O.** u hlavního líčení konaného dne 7. 12. 2020 (čl. 206 - 209) uvedla, že je nevinna, neboť jednala v sebeobraně a poté využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat. Soud proto za splnění podmínek uvedených v § 207 odst. 2 tr.ř. přečetl výpověď obžalované O. z přípravného řízení.
3. **Obžalovaná Andrea O.** v přípravném řízení do protokolu o výsledku obviněné ze dne 15. 4. 2020 (čl. 60 - 63) uvedla, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání se skutečně zakládá na pravdě. Dne 31. 3. 2020 byl u ní v bytě poškozený Petr H., který je její bývalý druh a se kterým má syna P. a dále tam byl s nimi společný kamarád Michal D. Oba přišli někdy dopoledne, mohlo být kolem 10:00 hodiny. V době jejich příchodu byl s nimi v bytě ještě syn P. Poškozený H. s Michalem přinesli s sebou 2 láhve rumu zn. Božkov 0,5 litrů. Mezi 12. hod. až 13. hod. syn z bytu odešel ke kamarádovi. Po odchodu syna začali pít všichni společně. Je možné, že chlapi už něco vypili předtím. Poškozený Petr H. měl už v době příchodu něco vypito, bylo to na něm vidět a Michal D. tvrdil, že pil den předtím, ale že se z toho vyspal. Normálně se všichni tři bavili, přičemž seděli po celou dobu v kuchyni. Během odpoledne poškozený Petr H. několikrát z bytu odešel a zase přišel. Během odpoledne společně vypili dvě láhve rumu, přičemž pila taky, ale určitě ne tak jak chlapi, možná s nimi vypila pouze jednu láhev rumu. Současně uvedla, že neví, jestli náhodou poškozený Petr H., jak odcházel a přicházel, ještě někde nekoupil další láhev. Kolem 17. hodiny začal poškozený Petr H. z balkonu najednou po někom rvát s tím, že mu ukradli kolo a že jsou fet'áci. Ke krádeži kola poškozeného skutečně došlo asi týden předtím. Když poškozený začal z balkonu rvát, tak jej okřikla, ať přestane rvát, ať nedělá ostudu a on k ní

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

najednou přiletěl, chytl ji za vlasy, začal ji tahat a nechtěl ji pustit. Ještě jí hlavou bouchnul o kuchyňskou linku. Zrovna v té době krájela chlebičky. Řekla mu, aby ji hned pustil, ale on ji začal ještě více tahat a snažil se ji tlačit k zemi. Vlastně v sebeobraně ho tím nožem, který měla v ruce, píchla a to tak, že poškozený stál po její pravici, ona držela nůž v pravé ruce, vytočila se a zezadu jej píchla do zad. Ještě předtím mu opakovala, že má nůž, ať toho nechá, ale on po ní řval, vulgárně ji nadával do „pičí“, „kurev“ apod. Když jej tím nožem bodla, tak ji poškozený hned pustil. Poté mu hned nabídl, že mu zavolá záchranku, protože viděla, že mu teče trochu krve přes oblečení. Myslí, že měl na sobě oblečenou nějakou mikinu. Poškozený to však odmítal a vyšel z bytu ven. Zdá se jí, že poškozený sjel výtahem dolů, tak za ním zavřela dveře. Nevšimla si žádné krve, pouze na podlaze naproti výtahu byla nějaká krvavá šmouha. V bytě poté zůstala pouze s Michalem D. Když potom vyšla na balkon, tak uviděla záchranku a bylo jí hned jasné, že to je asi pro poškozeného, ale dolů za nimi nešla. Z úderu do hlavy o skříňku jí bolela hlava a taky byla z celé věci vynervovaná. Šla si proto lehnout, protože ráno vstávala v 03:00 hodin do práce. Od té doby nebyla s poškozeným v žádném kontaktu. Pouze jí asi tři dny zpátky volal a ptal se jí, proč mu kluk nebere telefon. O věci se vůbec nebavili. Pouze jí přes syna vzkázal, že je debil a že on na policajtech řekl, že ho pobodali nějakí cikáni a na ni nic neřekl.

4. K dotazům poté obžalovaná uvedla, že si celou událost velmi dobře vybavuje, byla plně při smyslech, určitě nebyla nějak hodně opilá, za odpoledne mohla vypít asi 3 velké panáky rumu. Poškozený Petr H. a Michal D. měli dost vypito. Michal D. pouze seděl v kuchyni a vůbec se do incidentu nezapojoval, možná i podřimoval. Poškozený, když má vypito, bývá agresivní a sprostý. Z incidentu měla bouli na levé straně hlavy, lékařské ošetření nevyhledala. Poškozený ji tahal za vlasy velkou intenzitou, bolelo jí to a vytrhl jí i pár vlasů, protože je poté pozametala. Za vlasy ji tahal v řádu vteřin, určitě ne minut. V době, kdy ji napadl, držela v ruce nůž, protože krájela chlebičky, neměla jinou možnost, když ji tak silně tahal, jen ho upozornila, že má nůž, ale on na to nijak nereagoval. Řekla mu, ať ji pustí, ale on na to nereagoval. V době, kdy s poškozeným žila ve společné domácnosti, ji párkrát napadl. Měla strach, že ji ublíží. Věděla, že poškozenému může bodnutím nožem způsobit vážnější poranění, ale v ten moment si to neuvědomovala, měla tzv. zatměno. Na závěr své výpovědi uvedla, že to nechtěla udělat a je jí líto, že to tak dopadlo.
5. Do protokolu o výslechu obviněné ze dne 28. 5. 2020 (čl. 64 - 67), u kterého obžalovaná za užití figuranta demonstrovala, jakým způsobem byla napadena ze strany poškozeného H. a za jakých podmínek poškozeného bodla nožem (čl. 68 - 72), uvedla, že poškozený H. křičel z balkonu, který se nachází v místnosti obývacího pokoje bytu 2+1 na ulici xxx, který obývá společně se svým nezletilým synem. V okamžiku, kdy poškozený křičel z balkonu, se nacházela v místnosti kuchyně bytu, kde připravovala chlebičky. Obývací pokoj bezprostředně sousedí s místností kuchyně, je tam přímý vstup a naproti vstupu z kuchyně se vlastně nachází balkon. Z místa, kde připravovala chlebičky, viděla na balkon, kde se poškozený nacházel. Z kuchyně na něj volala, ať z balkonu neřve, jestli je normální, že to uslyší sousedi. On následně přiletěl do kuchyně za ní, začal jí nadávat do pičí, do kurev a říkal, co se o to stará. V minulosti mu totiž ukradli kolo, bylo to týden předtím. Když přiběhl do kuchyně za ní, stála u kuchyňské linky, kde na pracovní desce před mikrovlnnou troubu připravovala chlebičky. Hned po pravé straně od pracovní desky kuchyňské linky jsou vstupní dveře do obývacího pokoje. Potom co jí vulgárně nadával, ji uchopil za vlasy a hlavou jí začal bouchat o horní dvířka kuchyňské linky. Jak stála u linky, on stál ve dveřích, byl po její pravé straně a z toho místa ji rukou uchopil ze shora za vlasy a následně jednou nebo dvakrát, přesně neví, ji udeřil hlavou do horních dvířek linky. Přesně už neví, jestli po celou dobu stál po její pravé straně, je možné, že stal i čelem k ní. Vlasy neměla rozpuštěné, měla je nějakým způsobem stažené do culíku. Když jí bouchal hlavou o linku, tak ji tlačil směrem dopředu. V důsledku jeho jednání měla bouli, ale nešla se nikam ošetřit.
6. Nůž, který vydala policii pro účely trestního řízení, držela v pravé ruce. Jde o kuchyňský

nůž, kterým krájela oblohu na chlebičky. Když nůž používala ke krájení, tak jeho ostří samozřejmě směřovalo směrem k pracovní desce linky. Pokud obžalovaná předváděla, jakým způsobem poškozeného H. bodla nožem do zad, tak uvedla, že neví, bylo to rychlé, neví přesně, kterou rukou ji poškozený držel. Ví, že nůž měla ve své pravé ruce. Poškozený byl nejprve po její pravé straně, potom asi stáli čelně proti sobě, protože ji držel rukou za vlasy. Určitě mu říkala, ať ji pustí, že má v ruce nůž. Potom furt, jak ji tlačil hlavou dolů, nechtěl ji pustit, tak svou pravou rukou ho píchla. Píchla ho obloukovitým pohybem pravé ruky. Píchla ho jen jednou. Přitom, jak ho píchla, tak ji pořád držel za vlasy, poté ji pustil, asi ho to zbolelo. Řekl jí „ty pičo, tys mě píchla“. Řekla, že mu zavolá záchranku. Ze začátku nebylo vidět, že mu teče krev, až za chvíli na mikině. V době útoku ji to bolelo, on na ni úplně vyletěl, jak nepřítel.

7. **Poškozený Petr H.** v přípravném řízení i u hlavního líčení využil svého zákonného práva a odmítl podle § 100 odst. 2 tr.ř. ve věci vypovídat. Z výsledků dokazování vyplynulo, že poškozený H. žil s obžalovanou jako její druh a má s ní společné dítě. Je tedy osobu, která je vůči obžalované v poměru obdobném rodinnému poměru, jejíž újmu by právem pocíťoval jako újmu vlastní, i když už s ní jako druh nežije - má tak právo odepřít výpověď podle § 100 odst. 2 tr.ř.
8. **Svěděk Michal D.** u hlavního líčení konaného dne 1. 3. 2021 uvedl, že obžalovaného H. zná od základní školy, obžalovanou O. zná asi 20 let. Dne 31. 3. 2020 měl hodně upito a skoro na nic si nepamatuje. Pamatuje si, že se tehdy sešli, popili a to je všechno. S obžalovanou se tehdy potkali nebo si volali a domluvili se, že se sejdou a posedí. Nevěděl, kde bydlí, setkali se před jejím bydlištěm. K obžalované přišel sám. Jak se na místo dostal poškozený H. neví, nějak se tam sešli. Když k poškozené přišel, tak měl „draka“ ještě z předchozího dne, protože oslavoval v hospodě. V bytě poškozené seděli v kuchyni a popíjeli tam, neví o tom, že by tam byl kromě nich ještě někdo další. Poškozená O. má syna, který tam chvíli byl a pak asi odešel. Neví už přesně, kolik toho vypili. Jemu stačilo trošku a byl zase v rauši. Přinesl 2 litry rumu. Neví, že by šel někdo koupit další alkohol. Nepamatuje si, že by tam došlo k nějaké hádce. Normálně seděli a bavili se. Nepamatuje si, že by došlo ke sporu mezi obžalovanou a poškozeným H. Bavili se všichni dohromady. Nic takového nezaregistroval, že by mezi nimi došlo k nějakému fyzickému kontaktu nebo se pohádali. Měl starosti sám se sebou, takže to asi moc nevnímal. O tom, co se stalo poškozenému, se dozvěděl až na policii, kdy mu bylo řečeno, že byl pobodán obžalovanou O. V bytě si toho nevšimnul. Viděl v bytě krev, ale nevěděl, co se stalo a šel prostě spát. Neví ani, že by poškozený křičel na někoho z okna.
9. Krajský soud poté přečetl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. výpověď svědka D. z přípravného řízení, kdy svědek uvedl, že v bytě obžalované O. společně vypili rum, přičemž měl z předchozího dne ještě "draka", takže se rychle dostal do podnapilého stavu. Všichni se normálně bavili, ale poté mezi poškozeným a obžalovanou vznikla nějaká hádka, přičemž neví, jestli to bylo kvůli cigaretám nebo kvůli něčemu jinému. Co si pamatuje, tak poškozený se s obžalovanou přetahovali v kuchyni. Nikde jinde v bytě nebyl. Co se týče napadení nožem, tak toto neviděl. Vybavuje si ale, že v bytě za ním přišel poškozený a říkal mu, že ho obžalovaná bodla někde na zádech. Poškozený měl na sobě triko a mikinu, a když si je vyhrnul, tak tam viděl šrám. Poté poškozený z bytu odešel. Když si pak šel zakouřit na balkon, tak viděl, že k domu přijeli policisté a záchranka a nesli poškozeného na nosítkách. O události se s obžalovanou již nebavil. Měl hodně vypito, takže si to už nevybavuje. V bytě zůstal přes noc a ráno z bytu odešel, kdy obžalovaná byla již v práci. Ke čtené výpovědi svědka Michal D. uvedl, že pokud to tak uvedl, že to tak asi bylo.
10. **Svěděk Alekos A.** u hlavního líčení uvedl, že obžalovanou zná už hodně let, žila s panem H. Petrem a mají spolu dítě. Pamatuje si, že tehdy byl se svou přítelkyní Monikou K. na návštěvě u kamarádky Pavly M. a pan H. mu volal na telefon. On měl telefon vypnutý, tak volal na telefon jeho přítelkyni a řekl jí, že ho nějaký kluk pobodal. Zavolal taxíka, policii a

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

sanitku. Zároveň sedl do taxíku a jel na místo. H. tam ležel v domě v chodbě na zemi u schráněk. Snažili se zvonit na sousedy, že tam je pobodaný člověk a mezitím přijela sanitka a policie. Policie se jej ptala, co se dělo, tak jim to řekl a vzali ho na výslech. Poškozený H. mu řekl, že ho pobodal nějaký vysoký kluk v 5. nebo ve 4. patře. Ale venku slyšel, že prý ho měla píchnout Andrea, což se mu nechce věřit. Ale H. je zase takový, že on ji praští a Andrea si to nedá, tak on má takové ty svoje schízky. H. mu i potom, když se potkali, furt tvrdil svoje. Poškozený H. si rád vypije pivo, tak je agresivní, startuje a potom si nic nepamatuje, protože bere prášky, on je schizofrenik, má takové ty hlasy. On jak vypije alkohol, tak je prostě mimo.

11. **Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř.** soud přečetl protokol o výslechu svědka z č.l. 76 spisu, kdy uvedl: „Později, po události, mi sám Petr říkal, že Andrea jej bodla. Neříkal ale kde a za jakých okolností. Vyjadřoval se tak, že neví, co má s tím dělat, že nechce, aby šla sedět. Také je mi známo, že Petr byl pro svá poranění hospitalizován v nemocnici. Když jsem Petra našel na chodbě domu, tak se o Andree vůbec nevyjadřoval, tvrdil, že mu to udělal nějaký neznámý frajer“. Ke čtenému svědek uvedl, že to tak bylo, na tuto skutečnost zapomněl.
12. **Svědčyně Monika K.** uvedla, že obžalovanou O. zná pouze jako „bývalou“ od Petra H. Pan H. je její kamarád od dětství, je trochu bláznivý, ale je to kamarád. Když se napije, tak má takové svoje ústřely. Neví o tom, že by byl někdy agresivní. Toho 31.3.2020 byli u kamarádky na návštěvě, když jí volal přes messenger Petř a řekl jí, že je pobodaný a leží na chodbě v xxx, nechtěl jí říct konkrétně nic bližšího. Špatně mluvil. Tak mu s přítelem zavolali záchranku. Sama na místo nejela, zůstala u kamarádky. S Petrem později mluvila. On jí to nechtěl vůbec říct, že to byla Andrea, on to celou dobu popíral. Až potom po operaci jí řekl, že to byla Andrea a i sama Andrea se k tomu prý přiznala. Petr jí k tomu řekl, že chtěl jít domů a že tam byla možná nějaká žárlivá scéna, těžko říct. Ale ví, že on dokáže vyprovokovat takovým způsobem, že by se Andrei nedivila. On umí dělat lidem, které má rád, zle. Prostě umí udělat tak, že by ta holka byla v takové úzké chvíli, že by měla zkrat. Nemyslí, že by ji napadl, ale provokuje tak nepříjemně, že ten člověk je takový bezradný. Na ten incident se ho ptala několikrát a výsledek byl takový, že seděli s panem D., hodně pili, on chtěl jít domů, už ho to tam nebavilo a Andrea nechtěla, ať jde domů, chtěla ho tam přidržet a on mermomocí chtěl jít domů.
13. **Soud přečetl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř.** protokol o výslechu svědkyně z č.l. 89 spisu, kdy uvedla, že „O tom, že Petra skutečně bodla Andrea jsem se dověděla až na policii, kde jsem byla následně po události vyslýchána. Později mi to potvrdil i Petr H., který mi řekl, že se Andrea přiznala. Petr mi říkal, že u Andrey doma měla proběhnout nějaká potyčka, že chtěl odejít, že Andreu nějak poškubal za vlasy, najednou stál ve dveřích a krvácel.“. Ke čtenému svědkyně uvedla, že to, že jí škubal za vlasy, slyšela až z její výpovědi. To si myslí, že by v životě neudělal, že by jí škubal za vlasy, že by jí nějak ublížil.
14. **Z přepisu telefonických hovorů a ze sdělení Zdravotnické záchranné služby MS kraje, p.o. (čl. 2 - 5) soud zjistil,** že v souvislosti s vyšetřovanou událostí byly realizovány dva telefonické hovory na tísňovou linku 155, a to dne 31. 3. 2020 v čase 17:30:52 a dne 31.3.2020 v čase 17:33:33. Volající byli muž a žena, bez identifikace jménem. Volání bylo provedeno z telefonu č. xxx. Ze samotného audiozáznamu hovorů vyplynulo, že volajícím byl muž a žena. V prvním hovoru žádali operátora o vyslání sanitky do Karviné s tím, že se jim dovolal nějaký pán, že je pobodaný v Karviné, nad Kauflandem ve věžáku, v pátém patře. Nebyli schopni operátorce sdělit přesnou adresu. Adresu xxx upřesnili při druhém telefonátu. Při druhém telefonátu také sdělili, že pobodaný se jmenuje Petr H. s tím, že jim neřekl, kdo ho zranil, špatně se mu dýchá.
15. **Ze záznamu o výjezdu Zdravotnické záchranné služby MS kraje, p.o. (čl. 6) soud zjistil,** záchrannou službou byl ošetřen dne 31. 3. 2020 poškozený Petr H., který na místě Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

samém uvedl, že byl napaden neznámou osobou ve vchodě věžáku, kdy byl bodnut nožem na levé straně pod lopatkou, dýchá dobře. Poškozený byl při vědomí, sedící, eupnoe, pod levou lopatkou byla zjištěna bodná rána cca 3 cm. Příznává 3 piva. Byla mu diagnostikována S311 - otevřená rána břišní stěny.

16. **Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací** (čl. 8 - 10) soud zjistil, že dokladuje nálezkové okolnosti v chodbě bytového panelového **domu č. xxx na ulici xxx v xxx**. Od přízemí domu až do sedmého podlaží se nikde nenacházely krvavé stopy, nebo cokoli co by naznačovalo fyzickému napadení. Na sedmém patře při vstupu od výtahu byla na kachlové podlaze patrná krvavá čmouha o průměru 15 cm. Tato se nacházela naproti levého výtahu téměř u zdi. Na pravé straně od výtahu byly blíže k bytu, který se nachází na pravé straně od vstupu z výtahu na podlaze, patrné jemné kapky zaschlé krve. Tato krev se nacházela ve vzdálenosti 150 cm od vstupu do tohoto bytu. Z těchto drobných krevních kapek byl odebrán stěr - stopa č. 1 - biologická (viz také seznam zajištěných stop a věcí čl. 9 - 10).
17. **Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací** (čl. 11 - 15) soud zjistil, že dokladuje nálezkové okolnosti **v kuchyni bytu č. xxx na adrese xxx**, jehož nájemcem je obžalovaná O. V průběhu ohledání byl zajištěn v kuchyni na pracovní desce linky, konkrétně před mikrovlnnou troubou, kuchyňský nůž s černou umělohmotnou rukojetí o délce 28.5 cm., z toho čepel 16 cm (foto č. 007).
18. Z protokolu o vydání věci (čl. 16) soud zjistil, že obžalovaná O. dne 2. 4. 2020 vydala Policii ČR kuchyňský nůž s umělohmotnou černou rukojetí a stříbrnou hladkou čepelí.
19. Z protokolu o vydání věci (čl. 31) soud zjistil, že poškozený Petr H. dne 31. 3. 2020 vydal Policii ČR Bundu Lee Cooper, kterou měl na sobě v době činu.
20. Z protokolu o vydání věci (čl. 32) a z fotodokumentace (čl. 33 - 34) soud zjistil, že Pavla M. vydala Policii ČR modré triko s krátkým rukávem s poškozením na zadní straně a šedou mikinu s poškozením na zadní straně, které měl poškozený H. na sobě v době hospitalizace v Nsp Karviná - Ráj.
21. **Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství soud zjistil, že** poškozený Petr H. utrpěl dne 31. 3. 2020 zranění, a to jednu bodnou ránu s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu, bodného poranění levé plíce a sleziny a s krvácením do hrudní a břišní dutiny. Bodná rána se nacházela na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni desátého hrudního obratle, rána byla dlouhá 4 cm. Z bodné rány vycházel bodný kanál, který procházel kůží tangenciálně do podkoží, mezi žeberní svalovinou, nástěnnou pohrudnicí do levostranné hrudní dutiny, kde zraňoval levou plíci a dále pokračoval přes bránici a pobříšnici do břišní dutiny, kde zraňoval slezinu. Utrpená zranění jsou ze soudně lékařského hlediska považována za zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu. Průměrná doba léčení v délce 4-5 týdnů je obvykle dostatečně dlouhá k jejich zhojení. V daném případě zranění poškozeného neohrožovalo na životě bezprostředně, ale možným rozvojem komplikací jako je krvácení do tělních dutin s rozvojem úrazové krvácivého šoku, selhání dechových a oběhových funkcí v případě neléčeného pneumotoraxu, ale i možným rozvojem hnisavého zánětu pohrudnice, zánětem plic, vykrvácením ze stresových vředů zažívacího traktu, trombebolíí plic a jiné. K těmto komplikacím u obdobných zranění dochází i v případech adekvátně vedené léčby. Je-li proti zádům veden útok plochým bodnořezným nástrojem, pak jde o mechanismus způsobit ke vzniku závažných život ohrožujících zranění jako je pronikající bodné poranění hrudní stěny, bodné poranění plic, srdce či vnitrohrudních cév s následným krvácením do dutiny hrudní a rozvojem krvácivého šoku, bodné poranění sleziny, jater, ledvin či dutých vnitrobřišních orgánů. Dále může vést ke vzniku pneumotoraxu tj. vniknutí vzduchu do dutiny hrudní, který může poškozené ohrožovat na životě selháním dechu a krevního oběhu, ale i v celé řadě

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

nasedajících život ohrožujících komplikací (zánět plic, pyothorax, stresové vředy s vykrvácením zažívacího traktu, tromboembolie plic a jiné). Uvedená poranění ze soudně lékařského hlediska naplňují kritéria poškození důležitého orgánu respektive delší doby trvající poruchy zdraví s významným omezením poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů. Pokud jde o mechanismus úrazových změn, tak do oblasti zad poškozeného zleva byla zasazena rána rukou opatřenou plochým bodnořezným nástrojem. Násilí působilo v dlouhé ose nástroje mechanismem tzv. bodnutí. To vedlo ke vzniku jedné bodné rány pod levou lopatkou s návazným bodným kanálem procházejícím podkožím tangenciálně, který pak pronikl nejprve do hrudní a pak i do břišní dutiny. V průběhu jednoho bodného kanálu byla poraněna levá plíce a slezina. Zranění svědčí pro aktivní útok, který směřoval do oblasti s životně důležitými orgány, a jen shodou šťastných okolností nevznikla další závažná zranění. **Jelikož v daném případě nedošlo k poranění hrudního skeletu, nelze se jednoznačně vyjádřit k intenzitě provedeného útoku.** Nebyla zjištěna zranění vznikající při sebeobraně při útoku vedeném plochým bodnořezným nástrojem, tedy bodná respektive bodnořezná poranění horní končetiny. **Předestřená vzájemná poloha útočnicka a poškozeného v okamžiku vzniku zranění zadokumentována fotograficky 28. 5. 2020, tj. vzájemné čelní postavení s natočením poškozeného k útočící osobě levým bokem a zasazením rány při pravorukém držení podhmatem a obloukovitým pohybem horizontálně není v rozporu se zjištěnými úrazovými změnami. Pokud jde o stanovení intenzity útoku při použití bodnořezných nástrojů tak obecně lze říci, že pro průnik čepele bodnořezného nástroje kožním krytem je nutno působit nejméně střední intenzitou síly.** Předestřený kuchyňský nůž s délkou čepele 16 cm je ze soudně lékařského hlediska považován za plochý bodnořezný nástroj způsobilý ke vzniku objektivizovaných poranění i dalších závažných následků. Zranění poškozeného omezovala v obvyklém způsobu života hospitalizací od 31. 3. do 7. 4. 2020, včetně pobytu na JIP a pětidenní hrudní drenáže, bolestivostí v místě zranění zhoršující se při pohybu i dechovou aktivitu, s pozvolným odezníváním zdravotních potíží v průběhu průměrné doby léčení.

22. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika soud zjistil, že** ze zajištěného kuchyňského nože byly stanoveny dva profily DNA, jejichž majoritní složky jsou vhodné k individuální identifikaci. Byla zjištěna shoda mezi profilem DNA stanoveným ze stopy č. 1 (stěr kapek z podlahy chodby domu) a profilem DNA stanoveným ze srovnávacího vzorku Petra H. Dále byla zjištěna shoda mezi majoritními složkami profilu DNA stanovených ze stěru čepele a rukojetí kuchyňského nože a profilem DNA stanoveným ze srovnávacího vzorku obžalované Andrey O.
23. **Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, jehož** předmětem bylo zkoumání zajištěného kuchyňského nože s plastovou rukojetí černé barvy a oděvní svršky vydané poškozeným Petrem H., soud zjistil, že zjištěná poškození v předložených oděvních svršcích vykazují charakteristické znaky po užití (útku) bodnořezným nástrojem. Jako nejpravděpodobněji užitý nástroj lze typovat čepel nože.
24. Podle 145 odst. 1 tr. zákoníku kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let. Podle odst. 2 písm. g) cit. zák ustanovení bude potrestán odnětím svobody na pět až dvanáct let pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 opětovně.
25. Podle § 29 odst. 1, 2 tr. zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku.
26. Zásadně platí, že nutnou obranou se podle § 29 odst. 1 tr. zákoníku rozumí čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž podle odstavce 2 tohoto zákonného ustanovení nejde o nutnou obranu,

byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Čin provedený v nutné obraně není trestným činem a nemůže být postižen trestem ani jinou sankcí. Účelem nutné obrany je dát možnost občanům k ochraně zájmů vlastních, ale i zájmů jiných osob, neboť na místě činu není často možné zajistit včasný zásah veřejných orgánů. Riziko vyvolané útokem nese útočník, který svým jednostranným jednáním vyvolal situaci, za které bylo nutné obrany použito.

27. Aby bylo možno v konkrétním případě uvažovat o nutné obraně a tedy i o vyloučení trestnosti činu osoby, která odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, je třeba splnit dva základní předpoklady. Jednak musí jít o útok na zájem chráněný trestním zákonem, který v době obranného jednání přímo hrozí nebo trvá. Pokud jde o bezprostřední hrozbu nebo trvání útoku, buď je zde důvodný předpoklad útoku následujícího bezprostředně za hrozbou anebo útok již započal a stále probíhá. Útok tedy ještě nesmí být ukončen ani krátkodobě přerušen, protože nutnou obranu lze použít proti útočníkovi jen do doby, pokud útok na zájem chráněný trestním zákonem trvá. Druhým předpokladem, který musí být současně splněn při závěru o existenci nutné obrany, je zákonný požadavek, aby obrana nebyla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Pojem způsobu útoku v sobě zahrnuje nejen způsob provedení útoku, ale i osobu útočníka, jeho úmysl a vlastnosti a prostředky použité k tomuto útoku. O nutnou obranu tedy nepůjde v případech, když nepoměr mezi intenzitou útoku a mírou reakce na něj je naprosto výrazný (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 5. 2016, sp. zn. 8 Tdo 627/2016). Při posouzení přiměřenosti způsobu útoku, jímž je odražen přímo hrozící nebo trvající útok, je nutné vždy pečlivě posoudit všechny okolnosti, za kterých k incidentu došlo. Je tedy třeba posoudit celou událost v kontextu a zejména pak na ni nahlížet v její celistvosti.
28. Přiměřenost obrany se pak posuzuje především z hlediska intenzity obou akcí, což vyjadřuje pojem způsobu útoku. Z povahy věci vyplývá, že *obrana musí být zásadně tak intenzivní, aby útok jistě a bez rizika pro napadeného odvrátila, tj. musí být silnější než útok, avšak nesmí být zcela zjevně přehnaná*. U nutné obrany se nevyžaduje přiměřenost obrany ve smyslu naprosté proporcionality (srov. R II/1965). Nepoměr obrany a útoku musí být zcela zjevný, očividný, mimořádně hrubý, jinak jsou podmínky § 29 tr. zákoníku v tomto směru dodrženy. Zákon připouští možnost, že obránce použije i podstatně důraznější prostředek než útočník a také, že takto způsobí citelně závažnější následek, než jaký hrozil z útoku (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 5. 2004, sp. zn. 7 Tdo 461/2004).
29. Krajský soud konstatuje, že podstatou nutné obrany podle § 29 tr. zákoníku je tak odvrácení nebezpečí. Jde tedy o uplatnění práva proti bezpráví, kdy svépomoc nahrazuje zásah orgánů veřejné moci k ochraně zájmů chráněných trestním zákoníkem. Nebezpečí, které je nutno odvrátit, vzniká útokem směřujícím proti zájmu chráněnému trestním zákoníkem, a to činem, který by jinak byl trestným činem namířeným proti útočníkovi. Protože však obránce odvracející útok chrání tytéž zájmy, které chrání sám trestní zákon, nejedná proti účelu trestního zákoníku, ale naopak ve shodě s ním. Jde o střet zájmů na ochraně různých společenských vztahů, a to na jedné straně zájem, který byl napaden útokem (například zdraví poškozeného obránce), a na druhé straně zájem či zájmy útočníka (například zdraví nebo život útočníka), které jsou při nutné obraně obětovány, aby tak byl odvrácen útok. Iniciativa, vedoucí ke vzájemnému střetnutí, ale musí vycházet pouze od útočníka. Touto iniciativou je právě určováno, kdo je útočníkem a kdo obránce. Další průběh střetnutí, pokud byly zachovány meze nutné obrany, na tom nic nemění (viz. usnesení NS ČR ze dne 4. 1. 2017, sp. zn. 3 Tdo 1566/2016).
30. Pokud jde o obhajobu obžalované O., pak tato připustila, že poškozeného H. bodla nožem způsobem popsaným ve skutkové části obžaloby. Namítla však, že jednala v nutné obraně a dále využila u hlavního líčení svého práva a odešla vypovídat. V přípravném řízení ke konfliktu mezi ní a poškozeným uvedla, nejdříve do protokolu o výsledku obvinění ze dne 15. 4. 2020, že *„poškozený H. k ní najednou přiletěl, chytl ji za vlasy, začal ji tahat a nechtěl ji pustit.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

Ještě jí hlavou bouchnul o kuchyňskou linku. Zrovna v té době krájela chlebičky. Řekla mu, aby ji hned pustil, ale on ji začal ještě více tlačit a snažil se ji tlačit k zemi. Vlastně v sebeobraně ho tím nožem, který měla v ruce, píchla a to tak, že poškozený stál po její pravici, ona držela nůž v pravé ruce, vytočila se a zezadu jej píchla do zad. Ještě předtím mu opakovala, že má nůž, at' toho nechá, ale on po ní řval, vulgárně ji nadával do „píčí“, „kurev“ apod. V době, kdy ji napadl, držela v ruce nůž, protože krájela chlebičky, neměla jinou možnost, když ji tak silně tabal, jen ho upozornila, že má nůž, ale on na to nijak nereagoval...

31. Do protokolu o výslechu obviněné ze dne 28. 5. 2020, u kterého obžalovaná za užití figuranta demonstrovala, jakým způsobem byla napadena ze strany poškozeného H. a za jakých podmínek poškozeného bodla nožem, uvedla, že ji poškozený „potom co jí vulgárně nadával, uchopil za vlasy a hlavou jí začal bouchat o horní dvířka kuchyňské linky. Jak stála u klinické linky, on stál ve dveřích, byl po její pravé straně a z toho místa ji rukou uchopil ze shora za vlasy a následně jednou nebo dvakrát, přesně neví, ji udeřil hlavou do horních dvířek linky. Když jí bouchal hlavou o linku, tak ji tlačil směrem dopředu. Potom furt, jak ji tlačil hlavou dolů, nechtěl ji pustit, tak svou pravou rukou ho píchla. Píchla ho obloukovitým pohybem pravé ruky. Píchla ho jen jednou. Přitom, jak ho píchla, tak ji pořád držel za vlasy, poté ji pustil, asi ho to zabolelo...
32. Krajský soud po provedení shora citovaných důkazů posoudil obhajobu obžalované O., kdy je zřejmé, že hodnocení skutkového stavu je výrazně ovlivněno tím, že poškozený H. využil svého zákonného práva odepřít ve věci výpověď a další svědek Michal D., který byl přítomen na místě činu, pro opilost nevnímal, jakým způsobem došlo k interakci obžalované a poškozeného a tuto nebyl schopen přesně popsat a to ani v přípravném řízení, kdy obecně uvedl, že se oba „přetahovali“. Svědci A. a K., které o napadení informoval poškozený, pak nebyli incidentu přítomni vůbec, informace čerpali pouze od poškozeného a ten jim ještě incident popisoval vyhýbavě. Nepravdivý popis události přitom poškozený podal i policii a lékařům.
33. Pokud jde o objektivizaci zranění, pak z lékařských zpráv a ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství bylo zjištěno, že poškozený H. utrpěl v důsledku jednání obžalované zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. hrudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní). Je tak zřejmé, že do oblastí zad poškozeného zleva byla zasazená rána rukou opatřenou plochým bodnořezným nástrojem, kdy násilí působilo v dlouhé ose nástroje mechanismem tzv. bodnutí, což vedlo ke vzniku jedné bodné rány pod levou lopatkou s návazným bodným kanálem procházejícím podkožím tangenciálně, který pak pronikl nejprve do hrudní a pak i do břišní dutiny. Zranění svědčí pro aktivní útok, který směřoval do oblastí s životně důležitými orgány, a jen shodou šťastných okolností nevznikla další závažná zranění. Mechanismus vzniku tohoto zranění odpovídá výpovědi obžalované, že v situaci, kdy ji poškozený chytil za vlasy a tlačil ji k zemi, tak ho nožem, který měla v ruce, píchla tak, že poškozený stál po její pravici, ona držela nůž v pravé ruce, vytočila se a zezadu jej píchla do zad obloukovitým pohybem. Podle znaleckých závěrů předestřená vzájemná poloha útočnicka a poškozeného v okamžiku vzniku zranění zadokumentována fotograficky 28. 5. 2020 tj. vzájemné čelní postavení s natočením poškozeného k útočící osobě levým bokem a zasazením rány při pravorukém držení podhmatem a obloukovitým pohybem horizontálně není v rozporu se zjištěnými úrazovými změnami. Jelikož v daném případě nedošlo k poranění hrudního skeletu, nelze se jednoznačně vyjádřit k intenzitě provedeného útoku. Pokud jde o stanovení intenzity útoku při použití bodnořezných nástrojů tak obecně lze říci, že pro průnik čepele bodnořezného nástroje kožním krytem je nutno působit nejméně střední intenzitou síly.
34. S ohledem na doznání obžalované, objektivně zjištěné zranění, včetně konstatování znalců, že mechanismus vzniku zranění odpovídá výpovědi obžalované a absenci jiných důkazů, které by jiným způsobem osvětlily skutkový stav na místě činu, jak bylo shora uvedeno, má krajský soud za to, že je třeba vyjít z popisu skutku tak, jak byl podán obžalovanou, tedy, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

„obžalovaná O. dne 31. 03. 2020 v době kolem 17:30 hodin, v xxx, na ul. xxx, v xxx. patře domu, v kuchyni bytu č. xxx, nájemce obv. Andrey O., po předchozí společné konzumaci alkoholu a navazující slovní a fyzické rozepří, poté co ji poškozený Petr H. chytil za vlasy a udeřil hlavou o kuchyňskou linku, poškozeného Petra H. bodla obloukovitě vedeným úderem kuchyňským nožem s plastovou rukojetí černé barvy zn. Fiskars o celkové délce cca 287 mm, délky čepele v místě ostří cca 165 mm a maximální šířky čepele cca 17 mm do zadní strany brudníku a způsobila poškozenému Petru H. zranění - bodnou ránu o délce 4 cm na zádech vlevo cca 5 cm pod levou lopatkou v úrovni 10. brudního obratle s průnikem bodného kanálu do hrudní a následně břišní dutiny se vznikem pneumothoraxu (vniknutí vzduchu do dutiny hrudní), kdy se jedná o zranění těžká naplňující kritéria poškození důležitého orgánu a průměrnou dobou léčení v délce 4-5 týdnů.“

35. Obžalovaná O. připustila užití nože vůči poškozenému, ale v nutné obraně, proto krajský soud zkoumal, zda obžalovaná jednala v rámci podmínek nutné obrany tak, jak jsou stanoveny v citovaném ustanovení § 29 tr. zákoníku. Krajský soud proto hodnotil fyzický konflikt mezi obžalovanou a poškozeným, jeho povahu, zejména, zda obžalovaná O. odvracela přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem a pokud ano, zda její obrana nebyla zjevně nepřiměřená způsobu útoku.
36. Obžalovaná na svou obhajobu uvedla, že poškozený, když má vypito, bývá agresivní a sprostý. Z incidentu měla bouli na levé straně hlavy, lékařské ošetření nevyhledala. Poškozený ji tahal za vlasy velkou intenzitou, bolelo jí to a vytrhl jí i pár vlasů. Za vlasy ji tahal v řádu vteřin, určitě ne minut. V době, kdy s poškozeným žila ve společné domácnosti, ji párkrát napadl. Měla strach, že ji ublíží. Agresivita poškozeného je prokazována i svědky A. a K.
37. Skutečnost, že obžalovaná byla bezprostředně před užitím nože napadena poškozeným, nebyla důkazy provedenými u hlavního líčení vyvrácena. Krajský soud uzavírá, že pokud za situace, kdy poškozený H. útočil směrem na hlavu obžalované a obžalovaná nejdříve poškozeného vyzvala, aby svého jednání zanechal a protože útok neukončil, ohnala se nožem, dopustila se takového jednání v úmyslu ukončit trvající násilné jednání poškozeného H. vůči její osobě. Podmínka spočívající v trvajícím útoku na zájem chráněný trestním zákoníkem tak byla splněna, přičemž iniciativa, vedoucí ke vzájemnému střetnutí, vycházela pouze od poškozeného H. jako od útočnicka. Ani další průběh střetnutí nenaznačuje, že by obžalovaná O. jednoznačně meze nutné obrany překročila, když se jednalo pouze o jeden izolovaný, "obraný", útok nožem.
38. Poškozený se ještě před incidentem choval agresivně a z balkonu měl pokřikovat na nějaké lidi. Obžalovaná O. je žena, slabší konstituce než poškozený, který je muž, přitom nejen z výpovědi svědků, ale z připojených trestních spisů vyplynulo, že poškozený H. je schopen agresivních útoků. U poškozeného byly zjištěny výrazné sklony k užívání násilí, pro jeden takový násilný akt spočívající v zapálení člověka mu byl dokonce uložen výrazný nepodmíněný trest odnětí svobody (viz. rozsudek Okresního soudu v Karviné ze dne 11. 8. 2016, sp.zn. 1T 85/2016).
39. Proti poškozenému H., který útočil na hlavu obžalované údery do kuchyňské linky, užila obžalovaná sice nože, ale jenom jednou. Nebylo prokázáno, že by útok vedla velkou intenzitou a byť hrozil závažnými následky, nelze takový útok označit za zcela zjevně nepřiměřený způsobu útoku. Krajský soud vzal v úvahu i to, že obžalovaná měla ztíženou možnost bránit se jiným způsobem, navíc měla znalosti o poškozeném H., který je výbušné povahy a daného večera požíval alkohol. Podmínkou ustanovení § 29 tr. zákoníku o nutné obraně přitom není skutečnost, že útok nebylo možno odvrátit jinak. Lze tak uzavřít, že byla splněna i druhá podmínka, neboť použití nože za této situace nebylo zcela zjevně nepřiměřené způsobu útoku.
40. Za těchto okolností lze zcela přisvědčit obžalované O., že jednala v rámci nutné obrany. Z uvedeného důvodu proto krajský soud rozhodl tak, že obžalovanou O. zprostil podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Řezáková.

226 písm. b) tr.ř. obžaloby, neboť vyhodnotil, že obžalovaná jednala vůči poškozenému H. za podmínek tzv. nutné obrany a tedy v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

41. Protože krajský soud obžalovanou O. zprostil obžaloby, podle § 229 odst. 3 tr.ř. poškozenou Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnu odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení :

Proti rozsudku je možné podat **odvolání** do osmi dnů od doručení opisu jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, k Vrchnímu soudu v Olomouci. (§ 245 odst. 1, § 248 odst. 1 tr.ř.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 tr.ř. odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. (§ 249 odst. 1 tr.ř.)

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 2 tr.ř.)

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr.ř.)

V Ostravě dne 19. 8. 2021

Mgr. Daniel Hřivňacký v.r.
předseda senátu